

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1-50.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri v
datumom naslednjega dne ter stane
mesечно po ceni D 10.—, za leto
stanje D 115.—, dostavlja na dom
D 11-50, na izdatke D 10.—
inzerati po dogovoru.

Naroča se pri upravi "TABOR"
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Poštnina plačana v gotovini.

TABOR

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1-50.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru,
Jurčičeva ul. št. 4, L. nadstropje.
Telefon interurb. št. 278.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, priložne doma. Tele-
fon št. 24. — ŠHS poštnoštevilka
številka št. 11.282.

Na naročila brez denarja se ne
otira. — Kolkopial se ne vračajo.

Leto: IV.

Maribor, sobota 10. marca 1923.

Številka: 56

Zadnji napori.

Maribor, 8. marca.

Zadnji teden volilne borbe je pred nami. Kakor se je v prvih njenih početkih kazala na vseh straneh splošna apatija, zlasti še takrat, ko se je naenkrat pojavila kot posledica osebne častihlepčnosti cela kopicja strank, tako se je v zadnjih dneh volilno razpoloženje močno razgibalo in valovi volilnega boja se spenjajo visoko. Vse stranke so preplavile deželo z agitacijo, nekatere z večjo, druge z manjšo vehemenco, nekatere s poštenimi sredstvi, z načeli in argumenti, druge s podkupovanjem, terorjem in pijačo.

Klerikalci napenjajo vse sile, da poravnajo strašno blamažo, ki so jo doživeli leta 1920. Njihova bojna sredstva so laž, obrekovanje in demagogija. Pod krinko slovenske avtonomije so skriti svoj protidržavni in profinarodni program rimskega klerikalizma; služi jim zopet prižnica in spovednica v svrhu najgrše volilne agitacije; poslužujejo se žensk, ki so še vedno zaljubljene v dr. Korošca; poslužujejo se podkupovanja in strašenja s peklom in hudičem. Vera ni bila v nevarnosti, ko je v Ljubljani škof Jeglič volil komuniste, te najhujše sovražnike vere in cerkve, danes ko se ljudstvo ponovno hoče otresti nadvlade klerikalizma in jerobstva duhovne gospode, je seveda vera naenkrat zopet v največji opasnosti. Medtem pa njihovo časopisje proti vsem naukom vere in morale krade bližnjemu čast in odreka poštenje. Žal da bodo klerikalci v očigledni slepoti naprednih Slovencev v taboru samostojne in narodnosocialne stranke, ki sta odbili skupno napredno fronto, pri teh volitvah najbrž želi uspehe, ki bi jih pri strnjjenih naprednih vrstah nikdar ne mogli.

Pravi slovenski naprednjaki v mestih in na deželi uvidevajo dan za dnem bolj, da gre pri teh volitvah za boj med dvema načelno nasprotnima frontama: med fronto naprednjakov z dr. Kukovcem na čeln in med fronto dr. Koroščeve rimske garde. Uvidevajo, da je edino v fronti napredne kmečko-obrtne zveze res opazen nasprotnik klerikalizma. Uvidevajo, da je treba braniti edinstvenost s krvjo priborjene države proti klerikalnim, republikanskim in vsem drugim separatistom. Uvidevajo, da je treba z vsemi močmi zabraniti ponovno nadvlado klerikalizma na Slovenskem. Uvidevajo, da je treba z vsemi močmi braniti pridobitev mariborske oblasti proti klerikalnim in Hribarjevim mahinacijam. Uvidevajo, da male strančice v parlamentu ne bodo ničesar pomenile in da tvorijo le oviro za uspešno delo v parlamentu. Uvidevajo, da je treba v narodno skupščino poslati resne gospodarske strokovnjake Petrovarja, Puklavca, Rebera itd. in ne politične hujšake Korošca, Pušenjaka, Brandnerja, Drogenika ali Radiča. Uvidevajo, da je treba streti teror in korupcijo radikalne mafije.

Zato se je volilno gibanje v zadnjih dneh mogočno razmahnilo. Somišljeniki in prijatelji naše demokratske misli naj si bodo svesti, da so zadnji dnevi odločilnega pomena. Naši napredni kmetje naj se zavedajo, kaj bi pomenjal zanje kot poslanec resni gospodarski delavec Petrovar, naši obrtniki, kaj bi pomenjal zanje njihov stari bojovnik Reber. Vsi volilci mariborskega okrožja naj se zavedajo, kaj pomeni za uresničenje mariborske oblasti dr. Kukovec, ki je to napravo temeljito vse to premislilo in pretresejo, jih mora navdati samo ena misel: zadnji teden vsi na delo, vse ven od soseda do soseda, od znanca do znanca, od prijatelja do prijatelja, od hiše do hiše za zmagano liste, ki pomenja edinstveno

Novi fašistovski napadi na naše ljudi na Reki.

Sušak, 9. marca. (Izvirno.) Včeraj popoldne so tašisti na Reki zopet napadli več ljudi brez povoda. Dva naša uradnika, ki sta se vračala z Reke, je pred mostom napadla skupina fašistov ter enega pretepla do krvi, drugega pa je eden udaril s palico po glavi, da se je onesvestil. Karabinjerji so vsi prizor iz bližine opazovali, ne da bi preprečili ta napad. Še le ko so fašisti svoje »delo« končali, so priskočili karabinjerji ter zahtevali izkaznice od — pretepenih uradnikov, dočim so se fašisti lahko mirno odstranili. Na tej strani mesta je številno jugoslovensko občinstvo opazovalo ves prizor in naši orožniki na mostu so imeli obilo opravka, da so zabranili našim ljudem, da se niso maščevali nad napadalci. Iz vsega postopanja fašistov je razvidno, da postopajo po natančno začrtanem programu, kojega glavni namen je, izzvati naše prebivalstvo, da bi tako dobili v roke novo orožje za nastop

proti nam. Značilno je, da je na reški strani vse polno italijanskega vojaštva, dočim vrši na naši strani službo samo maloštevilno orožništvo.

Sušak, 9. marca. (Izv.) Včeraj zvečer je imela demokratska organizacija na Sušaku zborovanje, na katerem so zborovalci odločno protestirali proti fašistovskemu divjanju in neprestanim napadom. Ministrskemu predsedniku Pašiču je bila odposlana brzojavka sledeče vsebine: »Krajevna organizacija v Sušaku najodločneje protestira proti postopanju fašistov ter opozarja vlado na skrajno razburjenje, ki se polasča jugoslovenskega prebivalstva. Najodločnejši protest vlaga proti napadom na jugoslovenske državljane, ki vrše službo na Reki in ne dajo nikakega povoda za take napade. Prosimo vlado, da podvzame odločne korake in zaščiti naše državljane. — Dr. Bakrčič.«

Francozi zasedajo dalje.

Berlin, 9. marca. (Izv.) Francozi so danes zasedli carinski urad Maxan in obično Kilingen ter kolodvor Langerdreer in Bochum-Nord. Delavstvo je zahtevalo Francozov, naj izroče seznam članov in statute svojih organizacij francoskim oblastem, odklonilo ter pozvalo prebivalstvo na odločen odpor.

London, 8. marca. (Izv.) Na tozadevno vprašanje v doljni zbornici je vlada izjavila, da je znašalo število francoskega vojaštva pred zasedbo Poruhrja v zasedenem ozemlju 91.000, po zasedbi

Poruhrja pa se računa posadka na 115.000 mož.

Pariz, 8. marca. (Izv.) Predmet Poincaréjevih razgovorov v Bruslju bo tvorilo izključno vprašanje Poruhrja in njega zasedbe.

London, 9. marca. (Izv.) »Evening Standard« doznava, da je angleška vlada predala francoski vladi protest zoper zasedbo mostišč pri Kölnu, Mainzu in Koblenzu. Protest je pravno utemeljen in je bil včeraj izročen francoski vladi.

Pogajanja v Opatiji na mrtvi točki.

Beograd, 9. marca. (Izv.) Pogajanja paritetne komisije se sučejo krog mrtve točke in se splošno pričakuje le male uspehe. Velika nasprotja, ki so se pojavila v zadnjih dneh, so prisilila delegacije, da so se ponovno obrnile na svoje vlade po nove instrukcije.

Velik kongres Orjune v Biogradu.

Zagreb, 9. marca. (Izv.) O priliki izpraznitvi tretje dalmatinske cone bo priredila Orjuna v Biogradu na morški obali kongres vseh južnodalmatinskih članov Orjune. Dalmatinska paroplovna družba je stavila udeležencem kongresa brezplačno na razpolago svoj parnik v Sušaku.

Poneverba v zagrebški mestni blagajni.

Zagreb, 9. marca. (Izv.) Blagajnik mestne občine Mlinarić, ki je bil včeraj radi defraudacije aretiran, je bil danes predan sodišču. Deloma priznava svojo krivdo, trdi pa, da škoda ne presega 120.000 K. Denar je zapravil v veselih družbah in z lahkoživimi gospodičnami.

Cimić se je vrnil s Sušaka.

Zagreb, 9. marca. (Izv.) Danes zjutraj se je vrnil pokrajinski namestnik Cimić iz Sušaka, kjer se je mudil dva dni.

Minister Jovačević se vrnil v Beograd.

Zagreb, 9. marca. (Izvirno.) Minister ver Ljuba Jovačević, ki se je par dni mudil v Zagrebu, je danes odpotoval v Beograd.

Zaplemba municije v Benetkah.

Rim, 8. marca. (Izv.) »Idea Nazionale« poroča iz Benetk, da je bila tam na povelje iz Rima ustavljena neka ladja, ki je vozila municijo. Municija je bila

namenjena za neko dalmatinsko inko. Ker pa je obstojala bojazen, da bi municija lahko prišla v neitalijanske roke, je bil transport ustavljen v Benetkah.

Angleži o orijentskem vprašanju.

London, 8. marca. (Izv.) K odklonitvi lausanske mirovne pogodbe, ki v uradnih krogih ni vzbudila nikakega presenečenja, doznava Reuterjev urad, da vztraja angleška vlada pri svojem stališču, da pa je pripravljena obnoviti pogajanja, če dokažejo Turki, da žele odkrito in prijateljsko poravnavo spora.

Dvoboj madžarskih »vitezov«.

Budimpešta, 8. marca. (Izv.) Danes se je vršil dvoboj na sablje med bivšim predsednikom narodne skupščine Gastonom Gallom in poslancem dr. Stefanom Denesom (reformist), ki je končal z zmago Bešesa. Gall je bil lahko ranjen. Nasprotnika se po dvoboju nista poravnala.

Socijalistična konferenca v Londonu.

London, 8. marca. (Izv.) Parlamentarna skupina delavske stranke je sklenila sklicati v London predkonferenco, na katero bodo povabljene socijalistične skupine francoskega, belgijskega in italijanskega parlamenta. Na tej konferenci se bo razpravljalo o sklicanju mednarodne delavske konference, na kateri bo zavzelo delavstvo svoje stališče k zasedbi Poruhrja in vprašanju reparacij.

BORZA.

Curih, 9. marca. (Izv.) Predborza. Pariz 32.45, Beograd 5.50, London 25.39, Berlin 0.025, Praga 15.525, Milan 25.50, Newyork 537.75, Dunaj 0.007475, Dunaj 0.0075, Budimpešta 0.1775, Varšava 0.012, Sofija 3.10, Bukarešta 2.55.

državo, gospodarsko delo in veliko županijo v Mariboru in ki ima na vseh voliščih

PRVO ŠKRINJICO!

Naša škrinjica v mariborskem volilnem okrožju je **prva!**

Po izpraznitvi Sušaka.

Trst, 5. marca.

(n. n.) — Poročila laškega časopisja o izpraznitvi Sušaka so silno zanimiva, ker kažejo tako jasno, kako jih peče ta dogodek in kako zelo žele in pričakujejo trenutka, da bi se čim preje maščevali za to — sramoto!

Poročevalec tržaškega židovskega »Piccolaa« je vsaj poizkušal biti še kolikor toliko dostojen in opisuje izpraznitev še nekam objektivno. No, pa saj tudi ni bilo ravno bogve kaj to »izpraznitve«. Vsega skupaj 250 mož: par oddelkov 11. pešpolka, oddelek orožnikov, oddelek finančne straže in ena gorska baterija. To je bilo vse, kar so imeli Lahji na jugoslovenski strani Rečine in je v soboto zjutraj lepo tiho, brez krika in vika odšlo čez most v Reko. »Piccolov« dopisnik ne more prehaliti dobrote častnikov in discipline moštva te posadke in trdi, da so se med to posadko in hrvatskim prebivalstvom sčasoma razvili odnošaji iskrenih simpatij, ki da jih prebivalstvo ne bo pozabilo, pa naj si še toliko prizadevajo slovanski demagogi, da bi zbrisali v prebivalstvu spomin nanje. Italijanom pa je srce utripalo od zadoščanja, ko so gledali te ponosne svoje vojake. »Piccolov« poročevalec tudi ni pozabil zabeležiti brez dvoma silno pomembnega dogodka, da je zadnji ostanek laške vojaške sile, ki je zapuščala Sušak, vojaški konj, brenil z zadnjo nogo, kar naj bi bil nekak ironičen znak za tiste, ki so prihajali na Sušak po odhodu Lahov. Potem pa ugotavlja, da je na reški strani Rečine plapolala velika italijanska zastava, dočim so na jugoslovenski strani šele po odhodu Lahov začeli postavljati zastavni drog in je jugoslovenska zastava zaplapolala na njem šele ob 9. dopoldne. Konečno omenja tudi žaljivo vzklikanje na naslov Italije, ki ga pa pripisuje Zanellovskim izzivačem. V splošnem pa pravi, da na jugoslovenski strani ni bilo posebnega navdušenja, da se je vse izvršilo dostojno, in se spotika le ob slvoloku z grbi Istre, Trsta, Goriške in Dalmacije, češ, da menda vendar ni Sušakana, ki bi sanjaril o možnosti, da bi se kedaj to moglo priključiti Jugoslaviji.

Vse drugače pa opisuje dogodke na Sušaku fašistovski »Popolo di Trieste«, kateremu je navdušenje sušakške jugoslovenstva ob prihodu jugoslovenske vojske — kričaško in surovo. Pozdravni strelji s topiči so mu — petarde. Evo košček opisa: »Krik se je vedno bolj množil, zlasti tedaj, ko je prispel na Sušak bataljon srbske pehote. Izprevodi, godba, zastave, petje in krik in vik vsepovsod. Mi na desnem bregu smo se do krvi grizli v ustnice. Nobene kretnje, nobenega odgovora na te izzive«. Pod posebnim zaglavjem »Hrvatska sodrga kriči »doli z Italijo« pripoveduje potem list, da je v kljub temu, da dan nikakor ni bil prikladen za izbruhe hrvatskega šovinizma, na Sušaku vse dopoldne rjulo in prepevalo, kakor da bi bili znoreli. Okoli 11. ure pa da se je opojnost navdušenja izprevrnila v nedostojne manifestacije. Na reški strani so se pojavili poizkusi,

da bi se udrl čez most, kar pa so orožniki preprečili. Pomirjevalno da sta vplivala tudi tržaški fašistovski poslanec Giunta in rholvni poveljnik »narodne milice«, Italo Balbo. Na Sušaku da se je prepevala pesem: »Reka bit će hrvatska, dok mi živimo. Van s njimi, nećemo ih več!« A vzklikalo da se je: »Živela jugoslovenska Reka! Dole s Italijom!« Popoldne da se je razburjenje poglobilo, zvečer pa zopet izbruhnulo. Spopadov pa da ni bilo.

V uvodniku, ki je naslovljen »Da se ne pozabi«, pa piše list o težki preizkušnji, ki jo je morala italijanska Reka pretrpeti te dni, in o slutnji, da pridejo še novi dnevi še težjih preizkušenj, ali bilo bi neskladno in nedisciplinirano, če bi se odobravalo stališče rimske vlade, ki je hotela pokazati svetu, da Italija zna držati svojo besedo »Jutri, ko se pokaže nesmiselnost pogodbe in vsa težavnost položaja, se epilogu, pa naj bo kakršen koli, ne bo mogla očitati dvoumnost...« ... Nasproti balkanski nestrpnosti neskladnih in smešnih megalomanih stoji trdnost strnjene italijanskega plemena, ki se ne ozira na žalitve in izzivanja, ali jih ne pozablja, temveč prepušča pravici bodočnosti! Naj le sušiški razvneti psi psujejo Italijo, ki je dajala dan za dnem zglede dostojanstvenosti in kreposti, naj le pišejo o »zlohotnih sosedih«, tistih Italijanih, ki so jih cela štiri leta varovali lakote: spomin na to pride že še prav za kaj!

Kdo ne bi čutil iz teh besedi grožnje, da pride čas, ko bi se hoteli maščevati za sedanjo izpraznitev Sušaka in za navdušenje, s katerim je jugoslovensko prebivalstvo pozdravilo svoje odrešenje in svoje odrešenike. No, v ostalem se pa lahko potolažijo: jugoslovenska zastava, ki je 3. tm. ob 9. uri dopolne zaplapolala ob mostu čez Rečino, se ne sname več, in preko jugoslovenskega vojaka, ki jo čuva, ni poti za Lahal!

Seveda pa z izpraznitvijo Sušaka samega stvar še nikakor ni rešena, ker bo rešena šele tedaj, ko se Lahal umaknejo tudi z Delte in iz Baroševe luke, kar bo pač glavna in najkopičitejša točka vseh pogajanj, ki se vrše v Opatiji, oziroma ki so se tudi že prekinila, vsaj za par dni in odgodila do srede, 7. tm., da tehniški izvedeni pripravijo gradivo za nadaljnje razprave. Po pisavi laških listov je že danes jasno, da pogajanja ne bodo imela tistega gladkega poteka, kakor se je morala pričakovati. Laški tisk že piše o trdovratnosti jugoslovenske delegacije, o njeni nepopustljivosti, in povdarja, da se je že takoj v začetku razprave izjavilo z jugoslovenske strani, da izpraznitev še ni popolna, ker nista izpraznjena Delta in Baroševa luka. Izraža se sicer upanje, da jugoslovenska delegacija opusti v

bodoče svoje nepopustljivo stališče, da bo končno vedarle zmagalo laško stališče, da se položaj torej ne sme presojati preernogledno, ali vzklik vsemu temu se zdi, da se je končni sporazum začel odmikati uresničenju. Ako kedaj, je torej sedaj potrebna neomajna trdnost jugoslovenske delegacije, kajti le tako, če bo odločno odbijala tudi vsak poizkus Lahov, da bi izciganili od nje tudi le najmanjšo popustitev, se bo dal doseči tisti izid, ki ga hoče imeti jugoslovenski narod. Strah pred mednarodno blamažo bo prisilil Laha, da bodo držali besedo, a ta strah jim more zadati edino le neomajna jugoslovenska nepopustljivost!

Politične vesti.

* Radičevi proglašajo za Bosno in Hercegovino ter Dalmacijo. S svojim volilnim proglasom za Hrvatsko in Slavonijo Radič ni imel sreče, oblast ga je zaplenila in prepovedala nadaljnjo razširjenje. Sedaj pa je izdal Radič druge proglase, in sicer za Bosno, Hercegovino in Dalmacijo. Zanimivo pa je v teh proglasih to, da ni niti z besedico omenjena republika, kar očitvidno pomenja, da Radič teh dežel ne smatra za sestavni del svoje imaginarne »seljačke mirotvorne in človečanske republike«. Sam naziv stranke HRSR je spremenil v proglasih za Bosno, Hercegovino in Dalmacijo v »Hrvatska Seljačka Radičeva Stranka«. V proglasu se pozivajo Hrvati Herceg-Bosne v boj za neodvisnost Hrvatske. V proglasih se nahaja tudi sledeči pasus: »Bratje muslimani in katoličani Hrvati! Bratje pravoslavni Srbi! Pravičen sporazum med Hrvatsko, Herceg-Bosno in Srbijo je edina rešitev za nas. Toda tega sporazuma ni mogoče doseči pri Pašiču v Beogradu, ampak samo v Zagrebu in to z odločno, neustrašeno in modro politiko, zakoršno je vodila tudi doslej hrvatska večina narodnih poslancev.« Ta Radičeva izjava je sijajen dokaz, ne morda odločnosti, neustrašenosti in modrosti, ampak neumnosti in oslarije, kakršne je sposoben samo šarlatan njegovega kova. Če bi se Bosanci, Hercegovci in Dalmatinci držali njegove »odločne, neustrašene in modre« politike, bi ostali tudi oni v novi skupščini brez zastopstva, kakor so bili po Radičevi krivdi brez zastopstva v prejšnji skupščini hrvatski seljaki. Če pa poslanci ne gredo v parlament in ne opravljajo onih funkcij, za katere so bili izvoljeni, potem sploh ni treba volitev. Radičevi hrvatski, bosansko-hercegovski in dalmatinski seljaki bi pač storili najbolje, da bi se volitev sploh ne udeležili ter s tem pokazali svojemu voditelju, da če ne gre v parlament, tudi ni potrebno, da je poslanec.

kraja, iz ust do ust, dokler ni bila znana v slednji planinski vasi. Deset let po svoji ustanovitvi je Matica otvorila v Ljubljani glasbeno šolo za klavir, gosli in splošno glasbeno teorijo — skromen slovenski konzervatorij, ki ga ni ustanovila država, kakor ga je dala Nemcem, ampak je nastal iz naše narodne samopomoči, se razvijal in izpopolnjeval, dokler ni v jeseni leta 1919 res postal — jugoslovanski konzervatorij. Zavod, dete »Glasbene Maticice«, se lahko meri z drugimi srednjeevropskimi konzervatoriji. V šolskem letu 1921-22 je štel 1009 gojencev in 50 učiteljev. Duša tega zavoda je zopet — Matej Hubad.

Leta 1891. so v »Glasbeni Maticice« ustanovili pevski zbor, ki je prvič nastopil spomladi leta 1892 pod vodstvom Mateja Hubada. Do lanskega leta je priredil v naši ožji domovini 167 koncertov, koncertiral pa je tudi na Dunaju, v Trstu, v Opatiji, v Reki, na Sušaku in v Zagrebu. Leta 1919 je Matica ustanovila tudi orkestralni zbor, ki se lepo razvija.

Od koncertov »Glasbene Maticice« je bil v takratnih razmerah največjega pomena koncert na Dunaju. V »Koledarju družbe sv. Mohorja za leto 1898« ga je navdušeno opisal prof. Štritof; tu je izšla tudi slika takratnega pevškega zbora. Koncert se je vršil dne 23. in 25. marca leta 1896 v dvorani dunajskega glasbenega društva. »Glasbena Matica« se je hotela s koncertom zahvaliti Dunajčanom za njihovo pomoč povodom velikega potresa, ki je napravil Ljubljani ogromno škodo. Zahvalila pa se je na ta način, da je pokazala Dunajčanom slovenski značaj Ljubljane in lepoto slovenske pesmi, obenem na tudi višino slovenske

Volilno gibanje.

Smešno! Znana je polomija dr. Stojadinovića in druge radikalije v Mariboru in v Prekmurju. O tej polomiji pišejo vsi listi izvzemši seveda »Jutranje Novosti«, ki menda mislijo, da ho noj svoje življenje rešil, če skrije glavo v pesek. Polomija je bila, pa mirna Bosna! Tudi minister Stojadinović je očitvidno globoko »prepričan«, da bo izvoljen v mariborski oblasti. Komaj je dospel nazaj v Beograd, že je lanciral v razne liste, med njimi tudi v »Politiko« svoj mogočni Anunzio vobis magnum gaudium... Radikalija napreduje, na Štajerskem pobašemo kar 3 mandate, v najslabšem slučaju prideva v parlament jaz, finančni minister dr. Stojadinović in moj novi tovariš Benko, mesar in izvoznikar v Prekmurju. Drugi bodo seveda pogoreli, no, kvečjemu še dr. Korošec... Kako je že dejal Črnogorec: Ima nas sto milijuna — nas i Rusi!

Včeraj pritepenči, danes bratje. Kdo se ne spominja, kako surovo so klerikalci še vse do včeraj napadali ruske begunce, ki žive v naši državi? Obkladli so jih z vsemi mogočimi imeni, zasramovali na vse mogoče načine ter naravnost pozivali vlado, naj jih pomeče iz služb in pozone preko meje. Tako je bilo do včeraj, toda danes stojimo pred volitvami in večina ruskih begunciev ima tudi volilno pravico! Zato so klerikalci naenkrat premenili svoje sovrašstvo do ruskih »bratov«. Zagrebška klerikalna »Narodna Politika« je napisala v svoji 54. številki celo cel dolg članek, v katerem jih vabi v klerikalno stranko ter jim obeta vso klerikalno pomoč (slaba bo ta pomoč), če bodo glasovali za njene kandidate. Ali to hinavščina in lumparija prve vrste? Rusi pa so gotovo dovolj pametni in še niso pozabili, kdo jih je napadal in kdo jih je branil.

Narodni socialisti prihajajo do spoznanja. Še do nedavna so bili narodni socialisti silno ogorčeni, če jim je kdo povedal resnico, da pri sedanjih volitvah ne bodo dobili nobenega poslanca, sedaj pa pričunajo treznejši med njimi že uvidevati, da bo res tako. In to se da tudi na prste izračunati; pri volitvah v konstituantno so dobili v mariborsko-celjskem volilnem okrožju 2400 glasov, doslej torej niso količnika. Sedaj je število poslancev manjše, zato bo količnik večji, znašal bo gotovo 5 do 6 tisoč glasov. Narodni socialisti bi morali v tem okrožju dobiti torej več nego še enkrat toliko glasov kakor zadnjič, če bi hoteli dobiti enega poslanca, ker se na stranke, ki ne bodo dosegle količnika, ne bo oziralo. Toliko glasov pa narodni socialisti

kulture. Zamislimo se v takratne razmere, pa bomo spoznali, da je »Glasbena Matica« storila veliko uslugo naši narodni stvari. Dunaj je bil takrat središče srednjeevropskega kulturnega življenja, sedež aristokracije in duševne elite. Uspeli slovenske pesmi na Dunaju je bil za takratne razmere fenomenalen. Hkratu je bil nastop »Glasbene Maticice« prvi dogodek za dunajsko slovensko kolonijo. Prof. Štritof nam živo slika navdušenje dunajskih Slovencev, med katerimi je deloval tudi sedanji Nestor slovenskih književnikov Josip Stritar. Opisuje presenečenje, ki so ga doživeli dunajski glasbeni krogi in tamošnje občinstvo sploh. Naši so šli na Dunaj v strahu, da ne bodo mogli ogreti nemških src, ki so povrh tega še glasbeno razvajena. Tam večje je bilo veselje, ko so vsi dunajski listi hvalili umetniško kvaliteto »Glasbene Maticice« in melodioznost slovenske pesmi. »Wiener Journal« je pisal: »Na česar naničili.« Zelo pohvalno so se izrazili glasbeni kritiki drugih listov, n. pr. »Neues Wiener Tagblatt«, »Neue Freie Presse« i. dr. »Glasbena Matica« je na dunajskih koncertih izvajala slovenske narodne in umetne pesmi, potem Fibichovo »Pomladno romanco« in Brucknerjev »Te Deum«.

Jugoslovanski triumf pa je doživela »Glasbena Matica« ob svoji petdesetletnici v jeseni minulega leta. Vsem je še v svežem spominu, s kakim navdušenjem so bili Maticarji sprejeti v Beogradu, Novem Sadu, Subotici, Sarajevu in drugod. Impozanten je bil njen nastop v našem kraljevem Beogradu. Kralj, ministri in zastopniki tujih držav so prisostvovali Maticinemu koncertu in izra-

sti ne bodo dobili in ostali bodo torej brez poslanca. Isto bo tudi v Ljubljani ter v ljubljanskem volilnem okrožju, kjer stoji še slabše. Ali pa ni škoda zavreči nekaj tisoč naprednih glasov, kateri bodo koristili samo klerikalcem? Trezni narodni socialisti to uvidevajo sami, le nekaj kričačev je še, ki še vedno niso spregledali. Mi narodnim socialistom nismo nevoščljivi, privoščili bi jim tudi tri in več poslancev, žal pa nam je zanje vsled sedanjega obupnega stanja. Mi jih še pravočasno svarili in vabili, naj se združijo s svojim kandidatom na naši skupni napredni listi, kjer bi njihovi glasovi vsaj ne bili vrženi stran. Niso nas poslušali, zato bodo oškodovani najbolj oni sami, in prišlo bo prepozno spoznanje in ž njim seveda tudi kesanje. Morda pa jih bo vsaj ta šola izpametovala.

Štajerskim kmetom in obrtnikom v pravočasno upoštevanje. Prekmurski kandidat Napredne kmečko-obrne zveze je na zmagonosnem pohodu skozi Prekmurje. Morebiti dobi več glasov nego bode štajerskim gospodarskim krogom prijetno. Zakon določuje, če sta dva okraja združena, da dobi tudi namestnik mandat, če je glavni kandidat v vsakem okraju dosegel toliko glasov, da po množini glasov v razmerju z drugimi volilnimi okraji na dottični okraj vsakemu za sebe odpade mandat. Če bi dobil g. Kührar v soboškem okraju 4000 in v lendavskem 2500 glasov, kandidat mariborskega in celjskega okraja pa v obeh recimo le 2400 glasov, bil bi izvoljen pred štajerskim najmočnejšim kandidatom poleg Kührara tudi namestnik Kovač. Ako torej štajerski okraji nočejo zaostati, morajo gledati, da bodo tudi pri nas velika udeležba in združiti vse glasove na Rebeka, Petovarja in druge naše kandidate. Kar se odda za narodnega socialca ali samostojnega kmeta, utegne biti vse izgubljeno. Narodni socialisti menda količnika ne dobijo, za samostojnim nosilec pride pa na vrsto menda samo še Madžar Hartner, Kočutovec, kateremu se prištejejo štajerski glasovi samostojne, če bodo močnejši nego Piki ali Mermolja. Volilci, Vi imate svojo usodo sami v rokah. Prekmurci so složni, pri nas je 10 strank!

Slaba klerikalna volilna šansa. Spočetka je izgledalo, da bodo klerikalci še precej dobro izšli iz sedanjih volitev, sedaj pa, ko se bližajo zadnji dnevi volilne borbe, so njihove šanse zelo padle. V Dalmaciji bodo po splošni sodbi izšli iz sedanjih volitev mnogo šibkejši nego zadnjič. Istotako slabo, če ne še slabše, stoji na Hrvatskem, kjer zamorejo računati komaj na par poslancev. Bunjevci in Šokci v Vojvodini so razdvojeni in torej tudi ne stoji dobro, na Kranjskem

žali svoje odkrito veselje nad izvrstno šolanostjo njenega zbora. Maticino potovanje je bilo veličastna manifestacija našega duhovnega edinstva!

Še nekoliko besedi o pevovodji »Glasbene Maticice« g. Mateju Hubadu, ki je lansko leto slavil tridesetletnico svojeje umetniškega delovanja. Hubad je najtipičnejši slovenski komunist in najboljši zborovodja; ž njim je slovenska vokalna glasba rasla in on je rastele njo. Matej Hubad se je po končanih gimnazijskih študijah posvetil izključno glasbi. Študiral je na dunajskem konzervatoriju. Dne 1. decembra 1891 je bil imenovan za zborovodja pevškega zbora »Glasbene Maticice«. Postal je tudi artistično-pedagogični voditelj glasbene šole, kjer je predaval 6 predmetov. Leta 1896 je nastopil dveletni dopust, ki ga je prebil na Dunaju, v Monakovem, Drahovanih, Lipskem in Berlinu. Od leta 1898 deluje nepretrgoma pri »Glasbeni Maticici«. Iz njegove šole je izšlo več odličnih opernih in koncertnih pevcev, ki so na čast i Hubadu i glasbeni šoli »Glasbene Maticice«. L. 1919 ga je Jugoslov. akademija v Zagrebu imenovala svojim častnim članom, od Nj. Vel. kralja pa je prejel red sv. Save III. vrste. Sedaj je definitivni intendant Narodnega gledališča v Ljubljani. Njegovo zaslužno delo je tudi »Zveza slovenskih pevskih zborov«. (Podatke smo povzeli iz Pevškega koledarja za leto 1923. Izdala »Zvezna knjižgarna« v Ljubljani.)

»Glasbena Maticice« in njenega dirigenta iskreno pozdravljamo v našem mestu in jima želimo kar največ uspeha!

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

V soboto priredi v Mariboru svoj koncert naše najboljša pevsko društvo »Glasbena Matica« iz Ljubljane. Ob njenem prihodu se spominjamo neumornega in uspešnega dela, ki ga je izvršila v 50 letih svojega obstoja. V tem polstoletju so se večkrat izmenjale vrste njenih pevcev in pevk; prihajale so nove sile, novi glasovi, nove skladbe, Dolga desetletja pa kraljuje in zapoveduje Maticinim zborom duhoviti pevovodja in komponist g. Matej Hubad. On vodi »Glasbeno Maticico« od zmage do zmage. On suvereno obvladuje umetniške sile, ki spe v človeških grlih, jih zbira, čisti, jača in kleče njihove zračne valove kakor umetnik trdo materijo. Najlepša zgodovina ljubljanske »Glasbene Maticice« je zvezana z dičnim imenom Matej Hubad. Oba — »Glasbena Matica« in g. Hubad — prihajata v posete našemu Mariboru, da nam pokažeta lepoto svoje umetnosti. Prihajata k nam v prvem dihu pomladi, da vzbudita tudi v naših dušah in srcih pean življenja, nam prineseta akorde one pomladi, ki jo more v urah umetniškega užitka občutiti edinole človeško srce.

Jubilejno leto »Glasbene Maticice« je bilo l. 1922. Ustanovljena je bila leta 1872, prvotno kot glasbeno - izdajateljski zavod. Kot taka si je pridobila številnih zaslug za razvoj in napredek slovenske glasbene umetnosti. Njene edicije so se razširile na deželo, kjer so agilni izobraženci ustanavljali pevške zборе; slovenska umetna pesem se šla od kraja do

pa jim delajo velike preglavice šušteršičevci in samostojneži. Edino volilno okrožje, kjer stoji primeroma še dobro, je mariborsko-celjsko. Splošna sodba je, da v novi narodni skupščini klerikalni klub ne bo štel več nego kvečjemu 15 poslancev ter ne bo napram celi zbornici, ki bo štela 313 poslancev, ničesar pomenil. In za tak liliputanski klubček se tako živo bijejo nekateri naši klerikalni priganjači. 15 klerikalnih poslancev iz cele države ne bo moglo napram 298 poslancem drugih strank napraviti ničesar in ničesar doseči. Kako drugače bo lahko zastopala svoje volilce demokratska stranka, kateri celo nasprotniki priznavajo, da bo dobila najmanj 80 poslancev in bo torej tako močna, da se brez nje ne bo moglo vladati. Zato pa naj vsak volilec, ki hoče biti v parlamentu res zastopan, voli demokratsko stranko. Demokratska stranka je izbrala svoje kandidate iz vrst volilcev, vseh ver in vseh stanov, zato bo v njej in v njenih poslancih našel lahko vsakdo najboljšega zastopnika. Klerikalna stranka je v Jugoslaviji obsojena na smrt, pred katero je ne reši nobeno mazilo in noben žegen.

Grdo žaljivko je zapisal klerikalni »Slov. Gospodar« na račun našega uradništva, ko mu očita, da se je vdinjalo radikalnemu terorju in radikalni korupciji. Uradništvo bo na ta zlobni insult dalo dne 18. marca primeren odgovor.

»Slov. Gospodar« od minulega četrtega dela svojim ovčicam korajžo s krepkimi »juhe« in »aufbiks«-klici. Laži seveda kar mrgoli v njem. Med drugimi servira pod plaščem imunitete g. Pušenjaka laž, da so obrtniki z g. Novakom vred zajadrili v radikalni tabor. Laž je imela še vedno kratke noge, g. Pušenjak. Ni čuda, če za take laži dobivate klofute. Pa seveda, sedaj par dni pred volitvami je treba natresti še ovčicam vsaj nekaj korajže, zato »Slov. Gospodar« kar plava v zmagi, ki pa 18. marca ne bo tako izgledala, kakor jo slika »Slov. Gosp.« sedaj. Značilno je tudi, da se je »Slov. Gosp.« spravil v svojem članku najprej na demokratsko stranko, dasi je njegovemu mnenju sploh več ni. Logika, da se bogu usmili!

V Litmerku pri Ormožu je imel večeraj shod naš kandidat g. Petovar. Udeležba je bila zadovoljiva. Tudi v teh krajih se opaža veliko zanimanje za »Kmečko obrtno zvezo«, zlasti pa za njenega kandidata g. Petovarija, ki bo kot domačin najuspešnejše zastopal naše koristi.

Dnevna kronika.

— **Osebna vest.** Ravnatelj državnega zdravilišča Rogaska Slatina g. dr. Fran Šter je pomaknjen v šesti činovni razred državnih uradnikov.

— **Minister prosvete v Zagrebu.** V Zagrebu se mudi minister prosvete Miša Trifunović.

— **Radikalci pošiljajo Wranglovec na mejo!** Radikalci nameravajo obnoviti takozvano pogranično četo, v kateri so službovali večinoma pripadniki bivše Wranglove armade. S tem bi prišlo ob tleh tisoče naših domačinov, ki služijo pri finančni straži. Pritožbe zoper postopanje Wranglovecev, ki so mislili, da se nahajajo v bližini Turkestan, so še v svežem spominu. Radikalno manevriranje s »pogranično četo« vzbuja med obmejnim prebivalstvom upravičeno nezadovoljstvo.

— **Jadranska Straža v Ljubljani.** V Ljubljani je bila ustanovljena Jadranska Straža. Predsednik je dvorni svetnik dr. Marn.

— **Obletnica srbske kraljevine.** Dne 7. marca (po starem koledarju 22. februarja) je poteklo 41. let, odkar je bila Srbija proglašena za kraljevino. 17. pešpolk (Vojvoda Mišić) si je izbral ta dan za svojo »pukovsko slavo«.

— **Kdaj se zaključujejo blagajne pri poštah.** Z uvedbo novega poštnege pravilnika, ki je stopil s 1. marcem t. l. v veljavo, preneha blagajniška služba za vplačila in izplačila pri poštah, ki imajo uradne ure do 18. ure, pol ure pred koncem uradnih ur, t. j. ob 17. uri 30 min.

— **Radi slabega spričevala v smrt.** Diakinja L. razreda gimnazije v Skoplju, Bela Djaković je dobila ob koncu I. semestra iz latinščine slab red. Oče — šolski nadzornik — ji je zapretel s kaznijo, če prinese slabo spričevalo. Bela si radi tega ni upala domov, temveč je krenila k neki stari ciganki, da ji čita iz »kveč-je-

no usodo. Ciganka je napovedala slaba znamenja. To je deklico še bolj razburilo. Sklenila je, da si konča življenje. Ko se je zmrščilo, je skočila v Vardar in zginila v valovih. Trupla doslej še niso našli.

— **Dar kraljeviča Jurja za invalide.** Kraljevič Jurij je poklonil invalidskemu združenju v Beogradu po svojem zastopniku odvetniku Acimoviću za zgradbo invalidskega doma 1 milijon dinarjev.

— **Mussolini častni predsednik devetega mednarodnega ženskega kongresa.** Odbor, ki vodi priprave za deveti mednarodni ženski kongres za volilno pravico, ki se bo vršil letos v mesecu maju v Rimu je sklenil podeliti Mussoliniju častno predsedstvo. Mussolini je to čast seveda z veseljem sprejel in med italijanskim ženstvom je vzbudilo to zopet klosalno navdušenje za voditelja fašistov. Odbor je izdal tudi poseben proglas, v katerem se zahvaljuje Mussoliniju ter pravi, »da je nadvse presenečen in vzradošen nad tem njegovim korakom, s katerim je pokazal kot načelnik vlade veliko zanimanje za vsa ona politična in socialna vprašanja, ki zanimajo današnjo ženo.« Prepričan je, »da bo utisnila njegova oseba kongresu velik pomen italijanstva«. Tako prihaja torej tudi mednarodno žensko združenje pod — Mussolinijev klubok.

— **Bivši cesar Viljem pričakuje otroka.** Iz Doornia poročajo, da bivši nemški cesar vodi pogajanja, da bi se njegovi ženi omogočila skorajšnja preselitev na otok Krif, ker noče, da bi bil otrok, ki ga pričakujeta, rojen v pregnanstvu. To delikatno željo bivšega nemškega cesarja si razlagajo na dvojni način: ali se hoče Viljem na »lep« način iznebiti svoje žene, ki ga je baje zelo očarala, ali pa ga je Stejnachov poskus res tako pomladil, da je na stara leta postal — srečni oče.

Celjske vesti.

Celje ima dve volišči. Mestni magistrat celjski razglasa, da sta za Celje določeni dve volišči pri volitvah v narodno skupščino. Za volilce stanujoče severno Ljubljanske ceste, Prešernove ulice, Aleksandrove ulice in Krekovega trga je volišče I. v telovadnici meščanske šole, južno teh ulic pa v pritličju mestnega magistrata.

Nova davščina na vrednost nepremičnin v slučaju prodaje se je sklenila v zadnji seji celjskega obč. sveta na isti način, kakor je že sklenjena v Mariboru in v Ljubljani. Novi dohodki se bodo rabili zlasti za povišanje plač mestnim uslužbenecem.

Nova zajutrkovalnica v Celju. Tvrška Frece & Plabuta je otvorila v Aleksandrovi ulici popolnoma novo preurejeno delikatno trgovino. Prostorji so jako okusno preurejeni in opremljeni. Novo podjetje je za Celje nujno potrebno.

Odprodajo vojaških objektov je celjski obč. svet ponovno sklenil in bo predložil vojaškemu erarju primerno ponudbo z izdatnimi finančnimi olajšavami glede odplačila.

Volilno gibanje v celjsko-vranskem okraju. V torek, dne 6. t. m. se je vršil javni shod JDS v Št. Jurju ob j. ž., na katerem sta poročala kandidata Rebek in prof. Mravljak. Razvil se je v sijajno manifestacijo napredne demokratske misli. Vsi drugi shodi so v trgu klaverno pogoreli, stvarnosti in lepemu programu JDS pa si nihče ni upal ugovarjati.

JDS.

SEJA NAČELSTVA MARIBORSKE KRAJEVNE ORGANIZACIJE JDS v petek 9. t. m. ob 6. uri v tajništvu.

Sokolstvo.

o Sokolsko društvo v Mariboru priredi v soboto dne 7. aprila t. l. v veliki dvorani Narodnega doma akademijo z izbranim telovadnim sporedom članov in članic. Prijateljska društva prosijo odbor, da blagovolijo vpoštevati ta dan pri določevanju svojih priredb.

Objave.

§ Mestni kino. III. epoha velezañimvega pustolovskega filma »Carstvo Džangle in sicer »Nevesta smrti« v 6. činih se predvaja v petek, soboto, nedeljo in ponedeljek.

Mariborske vesti.

Maribor 9. marca 1923.

m Smrtna koša. Dne 9. tm. je umrl pri svojem zetu g. majorju Dušanu D. Petkoviču g. Viljem E. Rieger, vpokojeni inšpaktor ministrstva šumarstva in rudarstva. Pogreb se vrši 11. tm. ob 4. (16.) uri iz kapele na Pobrežju. S pokojnikom je zapustila življenje velika in pošena slovanska duša. Pokojni Rieger je potekal iz sloviite praške obitelji Rieger-Trojski, ki je dala Celom mnogo slavnih delavcev na kulturnem in nacionalnem polju. Bodi mu lahka naša zemlja, ožalošeni obitelji pa naše sožalje!

m Metternichov režim se uvaja zadnje čase posebno pri nas v Mariboru; to občutimo z vsakim dnem bolj. Persekucije proti posameznikom in organizacijam, ki niso po godu g. Ivanu Hribarju, postajajo že naravnost neznosne in presegajo celo metode, katerih se je posluževala pokojna Avstrija proti Slovanom. Tako šikanira naša policija po želji g. Hribarja organizacijo jugoslovenskih nacionalistov na ta način, da ji prepoveduje celo navadne seje raznih odsekov, ker jih ni prijavila policiji, čeprav spadajo pod dolžnost prijave le občni zbori in javni shodi. Istotako je prijavila policija državnemu pravdnikstvu odbor iste organizacije radi znanih lepakov, katere je sama cenzurirala in vise še danes po mestu. Policija je prav dobro, da je vse to brezplodno jahanje po paragrafi, toda ona hoče šikanirati. Če misli, da bo s takim postopanjem kaj dosegla, se strašno moti. Nasilje rodi samo odpor — tako je bilo vedno in bo vedno.

m Kam gre mleko? V zadnjem času se pojavlja v Mariboru zopet občutno pomanjkanje mleka, vzrok temu je baje ta, da neka »veleslovenska« podjetja pošiljajo naše dobro mleko preljubim prijateljem in sosedom okraj meje. Ali ni nobene oblasti, ki bi bila pripravljena poskrbeti za to, da bi se kril najpreje domači trg in bi se komaj ono mleko, kar ga je odveč, smelo izvažati? Kako pridemo mi do tega, da smo brez mleka, med tem ko ga pijejo naši sovražniki? Ali je tudi to posledica radikalnega prijateljstva s prelato Seiplom?

m Nalepljanje lepakov. Policijski komisariat nam je poslal sledečo objavo: Ker je ravno pred volitvami zelo razširjena razvada nalepljanja lepakov na raznih krajih in stojimo tik pred volitvami v narodno skuščino, opozarja policijski komisariat na določila § 2 tisk. zak. glajena razvada nalepljanja lenakov na razvoljeno le na krajih, ki so oblastveno nalaže v ta namen določeni. Nedopustno je vsako tako lepljenje na raznih javnih, kakor tudi privatnih poslopih in napravah ter vsako onesnaženje zidov z napisi. V vsakem konkretnem slučaju se bode strogo postopalo po predpisih tisk. zakona. Ker se z raznimi agitatoričnimi napisi in nalepljenjem lepakov ne le hudo poškoduje razna poslopja temveč se s takim početjem tudi kviri lepo zunanje lice celega mesta, dobijo vsi tukajšnji organi stroga navodila, da postopajo z vso strogostjo in brezobzirno proti kršiteljem zakona. Naprošajo se pa tudi vsi lastniki poslopij, da sodelujejo pri izsleditvi storilcev.

m Pevski zbor »Glasbene Matice« v Ljubljani prispe v Maribor v soboto ob 16. uri. Na kolodvoru se vrši slavnostni sprejem, h kateremu vabimo vljudno vsa kulturna društva v Mariboru. Po sprejemu se poda zbor z godbo na čelu v Glasbeno Matico, pevke pa od tod v »Vesno«. Koncert prične točno ob pol 20. uri, na kar občinstvo vnovič opozarjamo. Po koncertu priredi naša Matica zboru v kolodvorski restavraciji večerjo, zbor odpotuje ob 24. uri. Ker je v kolodvorski restavraciji komaj toliko prostora, da ga zasedejo pevci in pevke ter nekoliko povabljenih, prosimo občinstvo, da ne zasede gostom namenjene prostore. Kdor še nima vstopnice, se naj požuri, ker jih je le še malo na razpolago. — Odbor.

m Žensko društvo vabi svoje članice, da se polnoštevilno udeležijo sprejema ljubljanske »Glasbene Matice«.

m Slovensko obrtno društvo nas prosi za objavo sledečega obvestila: Slovensko obrtno društvo naznanja vsem svojim članom, da je tajnik vsled napadov raznih časnikov na omenjeno društvo prosil za dopust do 20. marca, katerega mu je odhov tudi dovolil. Vsled tega se

do omenjene dobe ne bodo sprejemali stranke. V nujnih slučajih se je obrniti izključno na predsedstvo.

m »Stražine« zaupnik pobegnil v Avstrijo. V kavarni »Central« je bil kof plačilni natakarc nameščen neki Vili Trinker, ki je stal v tesnih zvezah s »Stražec« ter sporočil blagoslovljenim gospodam vsako besedo, ki jo je slišal od političnih nasprotnikov. Še pred par dnevi je prinesla »Straža« po njegovih informacijah neko notico. V torek ponoči pa je ta gospod nenadoma izginil iz Maribora in sploh iz naše države ter pobegnil na Dunaj k svoji ljubici, nek bivši natakarc kavarne »Central«, ki je bila pred par meseci izgnana iz naše države radi nedostojnega obnašanja. Trinker je pustil v Mariboru v bedi svojo legitimno ženo in nedorasle otroke. To je nov dokaz, kakšni tipi se zbirajo krog »Stražec«. Katoliški list je nanje res lahko ponosen.

m V soboto, 10. tm. v Grajski kleti koncert polnoštevilne železničarske godbe »Drava«. Začetek ob pol 20. uri.

m Vlom v stanovanje. Dne 5. tm. je bil izvršen vlom v stanovanje kleparja Jelenka na Aleksandrovi cesti. Tat je odnesel nekaj obleke in denarja. Preiskava je dognala, da je izvršil vlom kleparski vajence Josip Hrstnik, rojen v Gradcu. S ponarejenim ključem je odprl stanovanje; denar je zapravil, obleko pa skušal prodati. Nadobudni mladenič je bil izročen sodišču.

m Nevaren tiček pod ključem. Dne 17. februarja se je prijavil na policiji nek možakar, ki se je izdajal za Ivana Borteli. Nosil je vojaško obleko ter pravil, da je invalid in se vrača iz ujetništva. Pripovedoval je dolgo storijo o pobegu in povratku preko Soluna, Skoplja, Niša itd. V Zagrebu je baje dobil od komande mesta dokumente za Ljubljano, ki pa so mu bili med potom ukradeni. Policiji se je zdel možakar sumljiv, zato ga je obdržala v zaporu in napravila daktiloskopične slike. Na podlagi teh slik je javila zagrebška policija, da je dozdevni Borteli nevaren vlomilec in tat, kojega pravo ime je Josip Cizelj. Zasedovan je radi številnih tatvin v Zagrebu, Ljubljani in drugod.

m Policijska kronika. V Ljudskem vrtu je bil aretiran dijak tretjega letnika učiteljskega Janko K., stanujoč v Slovenski ulici št. 36, ker je skupno s svojim 10 letnim bratom ukradel 2 m dolgo klop. — Dne 7. tm. sta našla dva šolarčka na bregu ob Dravi nasproti Ruške ceste št. 25. omoč, v katerem je bil odpravljen ženski plod. Policija je uvedla preiskavo.

— Pri tvrdki »Kristale« zaposleni delavec Karl Burker je pri svojem odhodu izmaknil več ogledal, vrednih 10.000 K. Burker je bil izročen sodišču. — Na policijo je pribežala L. 1908 rojena Marija Pukič ter prijavila, da je zbežala od svojih starišev v Radvanju, ker jo vedno pretepaajo. Oddana je bila v otroško zavetišče, proti starišem pa je uvedena preiskava. — Ob 11. uri je našel stražnik na Frankopanski cesti 3 letnega otroka, ki je zašel. Odpeljal ga je na stražnico, kamor ga je prišla kmalu nato iskat mati, žena nekega delavca, ki je bila zaposlena pri delu, med tem pa je otrok izginil. — V Ormožu je bila aretirana neka Franca Bregant, ki je odnesla svoji znaniki iz zapura, med tem, ko je bila ta še zaprta, z njenega doma razno obleko in druge stvari v skupni vrednosti 30.000 kron.

Narodno gledališče

Repertoire:

Petek, 9. marca. Urh, grof celjski, B. Sobota, 10. marca. Zaprto.

Gospodarstvo.

g Produktna borza v Novem Sadu, 7. marca: pšenica 445, ječmen 310, oves 285, kuruza 237.50, za april 260, fižol 430, moka pšenična »00« 675, otrobi pšenični 160; tendenca: neizpremenjena.

g Tržne cene v Zagrebu. Živinski sejem: voli II. vrste 10.50—12.25 Din., III. vrste 7—8 Din. za kg žive teže; krave 4—10.75 Din., teleta 12—15 Din., svinje 13.75—26.75 Din. Seno: 175—200 Din. met. stot; deteljica 225 Din, slama 125—137.50 Din., drva 350—450 za voz — pšenica met. stot Din. 437.50—455, kuruza 240—305 Din., rž 350—387.50, ječmen 305—315; oves 292.0—305 D, fižol pisani 450, beli 400—

